

Kimbilir

– YuReKiKLiMi · 09 Temmuz 2015

Kefene sarılmış şiirler !

Belli ki,

Zincire vurulunca aşklar,

Kokusuz güllerin olmuş zamanlar.

Beşinci mevsim !

O artık hepimizin yeni iklimi,

Örselenmiş en cilalı eski yalnızlığı.

Hiç olmamıştki kanatlarımız,

Yorduğumuz mecazlarda uçarken ölmüşlerdi hepsi.

Sözünü tutan sadece gecelerimizdi;

Onuda yalancı güneşimizle kavurmuştuk.

Önümüzde tahta bir masa,

Altımızda gıcirtısı müzik kıvamlı sandalye,

İzmarite boğulmuş küllük, acı kahvesi yanında,

Daha mı keyifliydi sanki.

Alışmanın hazzı,

Arsızlığın zamansızlığına gebe ediyor insanı.

Bazen ne kadar mutsuzluk,

O kadar sevinç akıyor gözlerimizden.

Yarı şarjlı gibi kalbimiz,

Ne ağladığı belli ne de güldüğü.

Önünde kağıt kalem,

Siyah mı yazsam beyaz mı.

Herkese güvensiz,

Kendine de güvensiz demekti,

Boşluk büyük rüyalar daha güçlü şimdi.

Keşke o durakta biraz daha bekleseydim,
Sabır taşım olurdu belki, olmazdı bu belirsizlik.

Hikayeler değişir ama yalnızlık değişmez !

Kimbilir,
Bir gün kokusu derin bir şiir çıka gelir,
Alır hüznümüzü koynumuzdan salık verir düşlerimizi.

Bülent KAYA
08/07/2015/Bursa